

SANT JOSEP

#FemFCCUAB

Maria José Recoder

Avui, 19 de març, és la festa de Sant Josep. El dia del meu sant, nom que porto en honor dels meus padrins, Josep, germà del meu pare i Pepita, germana de la meva mare. Estava previst que al matí, entre reunions, faríem un “cafè del deganat”, per reunir-nos una estona i xerrar en un ambient distès. A la tarda, berenar amb la mare en una estona de complicitat.

Però res no és com esperava. Ben al contrari. Res de cafè. Res de riures compartits ni petons ni abraçades. He rebut les felicitacions per telèfon, “guasap” i mail. Ho celebraré amb pomes al forn farcides de panses i avellanes, sucre líquid i licor de préssec que, ai las!, em menjaré sola. Perquè el confinament ens ha agafat en llocs diferents. I apuntaré a la llibreta de “les coses pendents”, gaudir en un altra moment de l’instant en companyia que el confinament em priva.

Quan era petita, fa molts i molts anys, Sant Josep era festiu. El meu avi patern també se’n deia i ens reuníem tres generacions per celebrar la vida. Ara, enlloc de reunir-nos, ens aïllem per poder seguir celebrant la vida. Perquè estem fermament decidits a que el virus no pugui amb nosaltres. Ni amb les nostres ganes de viure compartint afectes i projectes.